

altsaa netop det, der var Tale om (Krigsministeren: En Del er ikke det Hele). Jeg skulde taget meget feil, om det, Ministeren foreslog i Fjor, ikke netop i det Væsentlige var det Samme som det, han foreslog Aaret i Forveien; for ganske vist er det mig bekendt, at Beagereberne om Kjøbenhavns Befæstning skulle jo i de ministerielle Kredse have stiftet og vexlet mange Gange og undergaaet meget alvorlige Forandringer og have vist sig undertiden at være overordentlig slet overlagte, men jeg har dog hørt sige, at under den nuværende Krigsminister skal der have været Komplikants og Fasthed i det Hele, som ingen tidligere Krigsminister har kunnet gjøre sig noget Begreb om. Jeg overdriver derfor ikke, naar jeg siger, at det, han foreslog i Fjor, i alt Væsentligt er det Samme, som det, han foreslog Aaret i Forveien (Krigsministeren: Ja!) Saa ere vi altsaa paa det Nene med, at det er Altsammen Et og det Samme. I Vinter foreslog han det, han havde foreslaaet forrige Vinter, og i Mar har han udført det, han foreslog i Vinter (Krigsministeren: Ikke det Hele!) Nei, det er heller Ingen, der har paastaat, men Dele af det, udtrykkelig med den Motivering, at han var nødt til at begynde i Tide, for at faae det Hele færdig (Krigsministeren: Nei!) Da sagde han dog udtrykkelig, at det var nødvendigt, for det var store Arbeider, der toge lang Tid; selvfølgelig maatte man sthynde sig og tage fat paa Dele af den permanente Befæstning, om hvilken han veed, at Ingen vil gaa ind paa den.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg vil dog endnu tillade mig en Bemærkning, nemlig den, at det har jo altid været Forsamlingen og har altid været udtalt af mig, at de Arbeider, der skulde gjøres her, skulde være af en saadan Bestaaffenhed, at de kunde passe ind i den fuldstændige Befæstning om Kjøbenhavn, hvis man en Gang fik den vedtagen. Det har været sagt oprindeligt om, hvad der blev gjort paa Nordfronten, det blev sagt, da man tog fat paa Nordvestfronten, og det har derfor ogsaa været naturligt, at naar man nu er kommen til Vestfronten, indretter man sig paa samme Maade. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse et lille Stykke af, hvad jeg

har sagt den 9de Marts 1887 under 2den Behandling af Finantsloven, hvoraf det tydelig fremgaar, at det er egentlig ganske det Samme, som jeg har sagt og villet sige i Dag: „Naar der imidlertid var Tale om nogle permanente Værker til Støtte for Fæltbefæstninger“ — det var netop det samme Udtryk, jeg før anførte som Betegnelse for de Anlæg, der udførtes i de første Par Mar — „kunde det selvfølgelig ikke falde en Krigsbefæstning ind at foretage dem paa anden Maade eller paa andre Steder, end der, hvor man vilde kunne benytte de samme permanente Foranstaltninger, hvis man en Gang kom til en permanent Befæstning om Kjøbenhavn.“ Det er det, der er gjort paa Nordfronten, paa Nordvestfronten, og som nu er i Færd med at blive gjort paa Vestfronten; saa kan det ærede Medlem fortolke det for mig, hvordan han vil.

Holstein-Ledreborg: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden (Høgsbro): Under Forsamlingen af Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Holstein-Ledreborg: Det forandrer slet ikke Sagen. Det, han nu har erklæret og bekendt, er, at det, han har gjort, er at paabegynde Dele af den permanente Befæstning, og at det tilfældigvis falder sammen med de provisoriske Planer, man den Gang havde, og som han da omtalte, er jo ganske ligegyldigt, det er akkurat det Samme.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Holstein-Ledreborg: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at dette Forslag henvises til det i Gaar nedsatte Hæruudvalg.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Holstein-Ledreborg.